

Zorginstituut Nederland

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v.
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Zorg

Willem Dudokhof 1
1112 ZA Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 85 55

Contactpersoon

Datum 10 februari 2025
Betreft Definitief advies als bedoeld in artikel 114 van de
Zorgverzekeringswet
Geschil over vergoeding van mondzorg als bedoeld in artikel 33 van
de zorgverzekering basisverzekering
Verzekerde (verzoekster) en
zorgverzekeraar DSW Ziektekostenverzekeringen NV (verweerder)

Zaaknummer
2024039097

Onze referentie
2025003066

Uw referentie
202400890

Uw brief van
28 januari 2025

Geachte

Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) heeft het verslag van de hoorzitting en de aanvullende stukken ontvangen.

Uit het verslag en de aanvullende stukken komen geen feiten of omstandigheden naar voren die het Zorginstituut aanleiding geven het voorlopig advies d.d. 27 november 2024 te herzien. U kunt het voorlopig advies als definitief beschouwen.

Volgens verweerder ziet het geschil niet op vier implantaten en een vaste brug, maar heeft het enkel betrekking op de vaste brug. Verzoekster heeft namelijk al implantaten voor het uitneembare klikgebit. Daarentegen geeft verzoekster aan dat er volgens haar nog twee implantaten geplaatst moeten worden.

Het Zorginstituut is in het voorlopig advies uitgegaan van het behandelplan zoals verwoord op het aanvraagformulier: 'vervaardigen vaste brugconstructie bovenkaak op 4 implantaten'. Gelet op het aanvraagformulier en hetgeen verzoekster en verweerder aanvoeren is het onduidelijk of het geschil betrekking heeft op zowel een vaste brug als vier of twee implantaten. Dit maakt voor de conclusie van het voorlopig advies echter niet uit. In eerste instantie beoordeelt het Zorginstituut namelijk of een verzekerde een indicatie heeft voor bijzondere tandheelkunde. Dat heeft verzoekster niet. Derhalve wordt niet toegekomen aan

het beoordelen van de omvang van de aanspraak op grond van het maatmanbeginsel.

Hoogachtend,

Manager Juridische Zaken

Zorginstituut Nederland
Zorg

Datum
10 februari 2025
Onze referentie
2025003066

Advies Zorginstituut Nederland in een geschil over de uitvoering van de zorgverzekering

De Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ) heeft op 23 oktober 2024 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid, van de Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van vier implantaten met daarop een brug.

Bij de adviesaanvraag heeft de SKGZ een kopie van het dossier gestuurd. Het Zorginstituut brengt een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting en/of aanvullende stukken nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In artikel 33 van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op mondzorg omschreven. Dit komt overeen met de Zvw.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoekster aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Dit betekent dat het Zorginstituut twee vragen beantwoordt. Namelijk, of de zorg in geschil onderdeel is van het basispakket en vervolgens of verzoekster op deze zorg is aangewezen. Dit laatste is een medische beoordeling. Er is een BIG-geregistreerde medisch adviseur betrokken bij de beoordeling van het geschil. Het Zorginstituut baseert het advies op de beschikbare informatie in het toegezonden dossier.

Het advies van het Zorginstituut kan geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Situatie van verzoekster

Verzoekster is een vrouw van 64 jaar. Verzoekster is bekend met de ziekte van Sjögren met als gevolg een droge mond. Ook is zij bekend met polyfarmacie in combinatie met hyperreflex kokhals, waarbij zij continu misselijk is vanwege maag-darmproblematiek. Verzoekster geeft aan dat zij hierdoor haar klikgebit niet kan verdragen. De behandelend tandarts heeft daarom vier implantaten en een vaste brugconstructie in de bovenkaak aangevraagd. Uit het aanvraagformulier blijkt de medische achtergrond van verzoekster als volgt: *"non-acceptatie implantaat gedragen prothese bij patiënt met multiproblematiek: droge mond als gevolg van Sjögren en polyfarmacie in combinatie met hyperreflex kokhals op basis van continu misselijkheid vanwege maag-darmproblematiek. Eerder goed functioneren met vaste bruggen en eigen dentitie."* Ook is verzoekster bekend met tremor (trillen) in beide handen. Hierdoor is het in- en uitdoen van het klikgebit voor verzoekster een groot probleem.

Verweerder wijst de aanvraag voor bijzondere tandheelkunde af. Volgens verweerder kan in verband met het syndroom van Sjögren op grond van de Toetsingsrichtlijn 'Hyposialie' van het College Adviserend Tandartsen (CAT) aanspraak bestaan op vergoeding van 'Extra Preventieve zorg ter voorkoming van cariës en/of 'Cariësbehandeling met plastische materialen'. Daarbij wordt opgemerkt dat kroon- en brugwerk op natuurlijke elementen in de regel niet wordt vergoed, omdat het cariërisico onveranderd hoog blijft. De adviserend tandarts van verweerder komt tot de conclusie dat wordt voldaan aan de indicatievoorwaarden zoals beschreven in de Toetsingsrichtlijn 'Hyposialie'.

De aangevraagde vaste constructie in de bovenkaak betreft echter geen preventieve zorg of cariësbehandeling met plastische materialen en komt daarom niet voor vergoeding in aanmerking ten laste van de basisverzekering.

Daarnaast geeft verweerder aan dat de huidige prothese voldoet aan de gestelde eisen en dat deze prothese al een vrijgeslepen palatum en opgeslepen front heeft. De aangevraagde vaste constructie zal qua grootte en uitvoering vergelijkbaar zijn met het huidige klikgebit. Een vaste constructie zal dan ook geen betere functie geven dan het huidige klikgebit.

Juridisch kader

Tandheelkundige zorg voor volwassenen maakt geen deel uit van de basisverzekering. Dit kan slechts anders zijn bij een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp. De bijzondere tandheelkundige hulp is beschreven in het eerste lid van artikel 2.7 Besluit zorgverzekering (Bzv).

Een indicatie tot bijzondere tandhulp kan slechts voorkomen in drie gevallen:

- a) bij een ernstige ontwikkelingsstoornis, een groeistoornis of een verworven afwijking van het tand-kaak-mondstelsel;
- b) als de verzekerde een niet-tandheelkundige lichamelijke of geestelijke aandoening heeft **en** de verzekerde zonder de mondzorg geen tandheelkundige functie kan behouden of verwerven op hetzelfde niveau als dat zijn gebit zou zijn geweest als hij de aandoening niet had gehad;
- c) als een medische behandeling zonder de mondzorg onvoldoende resultaat heeft **en** de verzekerde zonder de mondzorg geen tandheelkundige functie kan behouden of verwerven op hetzelfde niveau als dat zijn gebit zou zijn geweest als hij de aandoening niet had gehad.

In het geval van verzoekster dient er getoetst te worden aan sub b. Sub b ziet op een aandoening die niet tandheelkundig is, en door de aandoening of behandeling van deze aandoening het gebit dermate verslechterd is, dat er geen tandheelkundige functie is of kan worden behouden of verworven gelijkwaardig aan die welke de verzekerde zou hebben gehad als hij de aandoening niet zou gehad.

Kortom: als de ziekte of aandoening zich niet had voorgedaan, was de tandheelkundige hulp ook niet nodig geweest.

Daarnaast staat in de wet dat de hulp noodzakelijk moet zijn om een tandheelkundige functie te behouden, "*gelijkwaardig aan die welke hij zou hebben gehad als de aandoening zich niet had voorgedaan*". Dit wordt het maatmanbeginsel genoemd. Schade aan het gebit die is ontstaan door de aandoening of behandeling kan in het kader van de bijzondere tandheelkunde worden hersteld. Schade die al vóór de aandoening of behandeling aanwezig was kan niet in dit kader worden hersteld.

Beoordeling

De informatie in het dossier is tandheelkundig en juridisch beoordeeld.

De behandelend tandarts van verzoekster stelt ter verbetering van het kauwen, door de retentie van de prothese te optimaliseren en de misselijkheid/braakreflex te verminderen, een 12-delige brug op vier implantaten voor.

Op dit moment heeft verzoekster een klikgebit, welke in het verleden is vergoed vanuit de basisverzekering in het kader van bijzondere tandheelkundige hulp. Het is op basis van de beschikbare informatie in het dossier onduidelijk welke indicatie dit betrof en of deze indicatie gelet op het maatmanbeginsel verholpen is. Derhalve is beoordeeld of verzoekster op dit moment een indicatie heeft voor bijzondere tandheelkundige hulp op grond van artikel 2.7, lid 1, sub b, van het Bzv, los van een eventuele eerdere indicatie.

Verzoekster is bekend met continu misselijkheid vanwege maag-darmproblematiek. Ook is ze bekend met tremor (trillen) in beide handen, waardoor het in- en uitdoen van het klikgebit bemoeilijkt wordt. Deze niet-tandheelkundige aandoeningen vormen krachtens artikel 2.7 lid 1, sub b, van het Bzv echter geen indicatie voor vergoeding van bijzondere tandheelkundige hulp, aangezien deze aandoeningen geen invloed hebben op de functie van het gebit van verzoekster. Er kan derhalve niet gesproken worden van een oorzakelijk verband tussen de misselijkheid of tremor en het functioneren van het klikgebit van verzoekster.

Naast de genoemde klachten heeft verzoekster het syndroom van Sjögren. Het syndroom van Sjögren leidt onder andere tot een droge mond. Dit kan een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp opleveren krachtens artikel 2.7, lid 1, sub b, van het Bzv.

Uit de Toetsingsrichtlijn 'Hyposialie'¹ blijkt dat sprake is van hyposialie als de hoeveelheid en kwaliteit van het speeksel aantoonbaar is verminderd en/of een andere samenstelling heeft. Het dossier bevat echter geen speeksteltest waarin hyposialie bij verzoekster is aangetoond. Voorts volgt uit de Toetsingsrichtlijn dat aannemelijk moet worden gemaakt dat een relatie bestaat tussen hyposialie en de tandheelkundige afwijking en/of functiestoornis. Op basis van de beschikbare informatie in het dossier is niet inzichtelijk gemaakt wat de relatie is tussen hyposialie en de tandheelkundige afwijking van verzoekster, en waarom het aanbrengen van vier implantaten met daarop een brug noodzakelijk is. Verzoekster kan derhalve geen aanspraak maken op de vergoeding van bijzondere tandheelkundige hulp.

Conclusie

Op basis van de beschikbare informatie in het dossier kan geconcludeerd worden dat verzoekster geen (verzekerings)indicatie heeft voor de vergoeding van bijzondere tandheelkundige hulp. Het aanbrengen van vier implantaten met daarop een brug komt daarom niet voor vergoeding in aanmerking ten laste van de basisverzekering

Het advies

Het Zorginstituut adviseert op basis van de beschikbare informatie in het dossier het volgende:

Verzoekster heeft geen (verzekerings)indicatie voor de vergoeding van bijzondere tandheelkundige hulp.

¹ CAT-toetsingsrichtlijn Hyposialie (2022), geraadpleegd via: <https://college-at.nl/wetten-en-regels/141/toetsingsrichtlijnen/>